

Arrest

nr. 264 469 van 29 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 mei 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat LAHAYE, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van N.V. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Khibula. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Op 25 juli 2018 raakte u samen met uw schoonbroer P. (...) betrokken bij een ongeval. Bij het ongeval overleed K.B. (...). Na het ongeval werden uw schoonbroer en u meegenomen naar het politiekantoor. De volgende dag mochten jullie vertrekken. Omdat uw schoonbroer de bestuurder was en gedronken

had, werd hij op 17 oktober 2018 veroordeeld tot 6 jaar en 6 maanden gevangenisstraf. U was passagier en werd nergens van in beschuldiging gesteld.

Sinds het ongeval kreeg u problemen met de familie van K.B. (...). Ze vielen u lastig en scholden u uit, uw dochter werd gepest op school en u werd aangevallen. Op 5 november 2018 werd uw huis door de familie B. (...) in brand gestoken. Op dat moment beslisten jullie Georgië te verlaten en gingen jullie naar Frankrijk. Jullie kwamen aan in Frankrijk op 13 november 2018. Uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk werd afgewezen.

Op 20 september 2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: paspoorten, identiteitskaart, gerechtelijke documenten + vertaling, psychologisch attest, foto's huis, medisch attest, medisch dossier M. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Uw psychische en fysieke klachten (doc.4) zijn niet van die aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Uit het attest van uw psycholoog blijkt geenszins dat u niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. De geheugenproblemen die u aanhaalt (p.3) worden niet gestaafd door het attest dat u voorlegt. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden door de familie van K.B. (...), die u de schuld geven voor zijn dood. Het CGVS betwist niet dat u en uw schoonbroer betrokken waren bij een auto-ongeval waarbij K.B. (...) overleed. De rechtbank veroordeelde uw schoonbroer tot een celstraf en verklaarde dat u onschuldig was (p.5, doc.3).

De directe aanleiding voor uw vertrek uit Georgië was de brand die jullie huis verwoestte (p.10). U beweert dat de familie van K.B. (...) hiervoor verantwoordelijk was. U zou een fles benzine gevonden hebben. De avond voor de brand zag u de broer van B. (...) samen met anderen in de buurt van uw huis. U zag de mannen ook weer weggaan (p.9). Verder beschikt u niet over verdere elementen om aannemelijk te maken dat de familie B. (...) de brand gesticht heeft. U baseert zich louter op vermoedens. U beschikt niet over een rapport van de politie of brandweer over de oorzaak van de brand. Gezien de autoriteiten een onderzoek gestart zouden hebben (p.10) kan er verwacht worden dat u het resultaat van dit onderzoek te weten probeert te komen. De foto's (doc.5) die u voorlegt dragen niet bij aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U brengt geen elementen aan die aantonen dat het huis op de foto het uwe is. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat uw huis opzettelijk in brand gestoken werd, noch dat de familie van de overledene hiervoor verantwoordelijk was.

Uw verklaringen met betrekking tot de aanvaring die u had met de familie van de overledene bij de supermarkt zijn eerder vaag en weinig gedetailleerd. U noch uw vrouw slaagt er in duidelijk te maken wanneer deze aanval plaatsgevonden zou hebben, voor of na het vonnis van uw schoonbroer. U verklaart dat de familie het vonnis en onrechtvaardig vond en eiste dat u gearresteerd werd, waarna de familie u aanviel (N. (...), p.5). Ook uw vrouw verklaart eerst dat de familie agressief werd na het vonnis (A. (...), p.5), maar wanneer verduidelijking gevraagd werd zei ze niet te herinneren wanneer deze aanval plaatsvond. Uiteindelijk kwam uw vrouw via het medisch attest dat u voorlegt tot de conclusie dat u waarschijnlijk in september 2018 werd aangevallen (A. (...), p.7). Dit medisch attest (doc.6) vermeldt overigens enkel dat uzelf verklaarde in september 2018 aangevallen te zijn. Er kan niet uit worden afgeleid dat de medische vaststellingen in het attest beschreven het gevolg zijn van fysieke agressie.

Tevens moet opgemerkt worden dat u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afleggen over de aanleiding voor jullie vertrek en de aanvraag van de paspoorten voor jullie kinderen. De paspoorten van jullie kinderen zijn uitgegeven in oktober 2018 (doc.1). U verklaart dat u de paspoorten voor uw kinderen aanvraagde omdat u besloten had Georgië te verlaten (N. (...), p.10). Uw vrouw daarentegen zegt dat de reden hiervoor een medische behandeling voor M. (...) in Turkije was (A. (...), p.8). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid

om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Doorheen uw relaas blijkt dat de Georgische autoriteiten bescherming geboden hebben. Na het ongeval waarbij K.B. (...) overleed werd uw schoonbroer door de rechter veroordeeld tot zes jaar en zes maanden gevangenisstraf (p.5). Toen uw huis afbrandde kwam de politie snel ter plaatse (p.10). Wanneer de familie van de overledene u lastig viel, kalmeerde de politie hen en stuurde hen naar huis. Desondanks deed u de volgende keer dat de familie u lastig viel geen beroep op de politie. Na de vermeende aanval bij de supermarkt deed u geen beroep op de politie, u verklaarde dat het geen zin had om naar de politie te gaan, dat niemand u kon helpen (p.8). U maakt niet aannemelijk waarom u geen beroep deed op de bescherming van de Georgische politie, die u al eerder geholpen had. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder. Gelet op voorgaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u zwaarwichtige vervolgingsfeiten hebt ondergaan in uw land van herkomst door toedoen van de familieleden van K.B. (...).

Aangaande uw verklaring dat uw dochter werd gepest door andere kinderen op school (N. (...), p.5) en dat u werd uitgescholden voor moordenaar door de familie van het slachtoffer, dient opgemerkt te worden dat deze elementen niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging of ernstige schade te kunnen worden beschouwd. Bovendien hebt u zoals gezegd op de bescherming van de Georgische politie kunnen rekenen toen u thuis werd lastig gevallen.

U slaat er niet aannemelijk te maken dat u een geloofwaardige en gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. De paspoorten en identiteitskaart hebben betrekking op uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. De gerechtelijke documenten en vertaling, het psychologisch attest, de foto's van uw huis en uw medisch attest werden reeds behandeld in deze beslissing. De vaststellingen in het medisch dossier van M. (...) worden niet betwist door het CGVS.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de medische problemen van uw dochter (doc.7), u dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.P. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Khibula. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Op 25 juli 2018 raakte uw echtgenoot N.V. (...) (CG:19/23374) samen met uw broer P. (...) betrokken bij een ongeval. Bij het ongeval overleed K.B. (...). Na het ongeval werden uw broer en uw echtgenoot meegenomen naar het politiekantoor. De volgende dag mochten ze vertrekken. Omdat uw broer de

bestuurder was en gedronken had, werd hij op 17 oktober 2018 veroordeeld tot 6 jaar en 6 maanden gevangenisstraf. Uw echtgenoot was passagier en werd nergens van in beschuldiging gesteld.

Sinds het ongeval kreeg u problemen met de familie van K.B. (...). Ze vielen u lastig en scholden u uit, uw dochter werd gepest op school en uw echtgenoot werd aangevallen. Op 5 november 2018 werd uw huis door de familie B. (...) in brand gestoken. Op dat moment beslisten jullie Georgië te verlaten en gingen jullie naar Frankrijk. Jullie kwamen aan in Frankrijk op 13 november 2018. Uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk werd afgewezen.

Op 20 september 2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: paspoorten, identiteitskaart, gerechtelijke documenten + vertaling, psychologisch attest, foto's huis, medisch attest, medisch dossier M. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Uw psychische en fysieke klachten (doc.4) zijn niet van die aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Uit het attest van uw psycholoog blijkt geenszins dat u niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op dezelfde motieven als uw echtgenoot N.V. (...) (CG:19/23374). In het verzoek om internationale bescherming van uw man werd vastgesteld dat zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kunt u evenmin aanspraak maken op internationale bescherming. De beslissing van uw echtgenoot wordt als volgt gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Uw psychische en fysieke klachten (doc.4) zijn niet van die aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Uit het attest van uw psycholoog blijkt geenszins dat u niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. De geheugenproblemen die u aanhaalt (p.3) worden niet gestaafd door het attest dat u voorlegt. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden door de familie van K.B. (...), die u de schuld geven voor zijn dood. Het CGVS betwist niet dat u en uw schoonbroer betrokken waren bij een auto-ongeval waarbij K.B. (...) overleed. De rechtbank veroordeelde uw schoonbroer tot een celstraf en verklaarde dat u onschuldig was (p.5, doc.3).

De directe aanleiding voor uw vertrek uit Georgië was de brand die jullie huis verwoestte (p.10). U beweert dat de familie van K.B. (...) hiervoor verantwoordelijk was. U zou een fles benzine gevonden hebben. De avond voor de brand zag u de broer van B. (...) samen met anderen in de buurt van uw huis. U zag de mannen ook weer weggaan (p.9). Verder beschikt u niet over verdere elementen om aannemelijk te maken dat de familie B. (...) de brand gesticht heeft. U baseert zich louter op vermoedens. U beschikt niet over een rapport van de politie of brandweer over de oorzaak van de brand. Gezien de autoriteiten een onderzoek gestart zouden hebben (p.10) kan er verwacht worden dat u het resultaat van dit onderzoek te weten probeert te komen. De foto's (doc.5) die u voorlegt dragen niet bij aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U brengt geen elementen aan die aantonen dat het huis op de foto het uwe is. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat uw huis opzettelijk in brand gestoken werd, noch dat de familie van de overledene hiervoor verantwoordelijk was.

Uw verklaringen met betrekking tot de aanvaring die u had met de familie van de overledene bij de supermarkt zijn eerder vaag en weinig gedetailleerd. U noch uw vrouw slaagt er in duidelijk te maken wanneer deze aanval plaatsgevonden zou hebben, voor of na het vonnis van uw schoonbroer. U verklaart dat de familie het vonnis en onrechtvaardig vond en eiste dat u gearresteerd werd, waarna de

familie u aanviel (N. (...), p.5) Ook uw vrouw verklaart eerst dat de familie agressief werd na het vonnis (A. (...), p.5), maar wanneer verduidelijking gevraagd werd zei ze niet te herinneren wanneer deze aanval plaatsvond. Uiteindelijk kwam uw vrouw via het medisch attest dat u voorlegt tot de conclusie dat u waarschijnlijk in september 2018 werd aangevallen (A. (...), p.7). Dit medisch attest (doc.6) vermeldt overigens enkel dat uzelf verklaarde in september 2018 aangevallen te zijn. Er kan niet uit worden afgeleid dat de medische vaststellingen in het attest beschreven het gevolg zijn van fysieke agressie.

Tevens moet opgemerkt worden dat u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afleggen over de aanleiding voor jullie vertrek en de aanvraag van de paspoorten voor jullie kinderen. De paspoorten van jullie kinderen zijn uitgegeven in oktober 2018 (doc.1). U verklaart dat u de paspoorten voor uw kinderen aanvraagde omdat u besloten had Georgië te verlaten (N. (...), p.10). Uw vrouw daarentegen zegt dat de reden hiervoor een medische behandeling voor M. (...) in Turkije was (A. (...), p.8). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Doorheen uw relaas blijkt dat de Georgische autoriteiten bescherming geboden hebben. Na het ongeval waarbij K.B. (...) overleed werd uw schoonbroer door de rechter veroordeeld tot zes jaar en zes maanden gevangenisstraf (p.5). Toen uw huis afbrandde kwam de politie snel ter plaatse (p.10). Wanneer de familie van de overledene u lastig viel, kalmeerde de politie hen en stuurde hen naar huis. Desondanks deed u de volgende keer dat de familie u lastig viel geen beroep op de politie. Na de vermeende aanval bij de supermarkt deed u geen beroep op de politie, u verklaarde dat het geen zin had om naar de politie te gaan, dat niemand u kon helpen (p.8). U maakt niet aannemelijk waarom u geen beroep deed op de bescherming van de Georgische politie, die u al eerder geholpen had. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Gelet op voorgaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u zwaarwichtige vervolgingsfeiten hebt ondergaan in uw land van herkomst door toedoen van de familieleden van K.B. (...).

Aangaande uw verklaring dat uw dochter werd gepest door andere kinderen op school (N. (...), p.5) en dat u werd uitgescholden voor moordenaar door de familie van het slachtoffer, dient opgemerkt te worden dat deze elementen niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging of ernstige schade te kunnen worden beschouwd. Bovendien hebt u zoals gezegd op de bescherming van de Georgische politie kunnen rekenen toen u thuis werd lastig gevallen.

U slaat er niet aannemelijk te maken dat u een geloofwaardige en gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. De paspoorten en identiteitskaart hebben betrekking op uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS. De gerechtelijke documenten en vertaling, het psychologisch attest, de foto's van uw huis en uw medisch attest werden reeds behandeld in deze beslissing. De vaststellingen in het medisch dossier van M. (...) worden niet betwist door het CGVS.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de medische problemen van uw dochter (doc.7), u dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op een appreciatiefout en op de schending van:

"- artikelen 48/3 tot 48/7 en 48/9, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- artikel 57/6/1, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna, "VW");

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;

- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting inzake een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Vervolgens wijzen zij op een aantal niet-betwiste feiten en benadrukken zij meer bepaald dat verweerder niet betwist dat verzoeker en diens schoonbroer betrokken waren bij een dodelijk ongeluk ten gevolge hetwelk K.B. overleed, dat verzoekers schoonbroer ingevolge hiervan werd veroordeeld en dat deze heden nog is gedetineerd.

Verder voeren verzoekende partijen aan:

"Verzoekende partij benadrukt dat verwerende partij's analyse van haar verzoek om internationale bescherming voorbij essentiële elementen gaat.

Verwerende partij onderzoekt de vrezes van verzoekers niet vanuit het standpunt van het bestaan van een "vendetta" tussen verzoekers' familie en de familie B. (...), alhoewel het conflict daarbinnen kadert: (...)

Verzoekende partij benadrukt dat het conflict bestaat tussen de familie sinds het auto-ongeval dat niet betwist wordt en sinds de veroordeling van verzoekers schoonbroer, veroordeling die ook niet betwist wordt.

De wraakgevoelens bestaan duidelijk tussen de familie, zeker voor de familie B. (...) die verzoeker beschouwd als medeplichtige voor de oorzaak van de dood van K. (...).

Verzoekende partij benadrukt ook dat in Georgië de vendetta nog steeds wordt toegepast en dat ze geen toereikende en effectieve bescherming zou krijgen van de Georgische overheden aangezien hun onmogelijkheid om in dergelijke geschillen tussen te komen die nog veel slachtoffers laten.

Verwerende partij verwijst nergens in de bestreden beslissing naar algemene informatie over dergelijke vendettas alhoewel de vrezes van verzoeker manifest in dergelijke context moeten worden onderzocht :

• De Immigration and Refugee Board of Canada (IRBC) stelt vast dat vendettas bestaan in Svanetie, de regio van afkomst van verzoekers :

(...)

• IRBC bevestigt ook dat geen deftige bescherming geboden wordt door de overheden :

(...)".

Verzoekende partijen wijzen andermaal op de reeds hoger aangehaalde, niet-betwiste elementen en geven aan:

"Deze niet betwiste elementen en de verklaringen van verzoekers, die gesteund worden door algemene informatie, bewijzen op een voldoende wijze dat er sprake is van vendetta.

Ook al zijn er volgens verwerende partij veel elementen die de geloofwaardigheid van de vrees van verzoekende partij aantasten, elementen die hieronder zullen worden aangevochten, kan redelijkerwijs niet worden aangenomen dat het bestaan van de vendetta in zijn geheel dat niet is vastgesteld

Er bestaat een bloedwraak tussen hen, los van de tegenstrijdigheden aangestipt door verwerende partij die eventueel, quod non in specie, enkel de vrezen die daaruit voortvloeien voor verzoekende partij niet aannemelijk maken.

Nergens in de bestreden beslissing wordt er enig informatie gegeven over de kracht van de vendetta in Georgië of over de mogelijkheden om zich daarvan te beschermen of beschermd te worden."

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op de motivering inzake de aanslag op en verbranding van hun woning. In dit kader doen zij gelden:

"Verzoekers hadden besloten, na het proces, om Georgië te vluchten.

De vaststelling van verwerende partij dat zegt dat de verbranding van hun huis de directe aanleiding was voor hun vertrek uit Georgië is vervolgens niet correct en wordt tegengesproken bij aandachtige lezing van verzoekers verklaringen :

(...)

Verzoekende partij hebben samenhangende en gedetailleerde informatie gegeven over de brand. Ze kunnen geen andere documenten neerleggen.

Verzoeker heeft de familie van K.B. (...) s'avonds, naast het huis, gezien, en men kan vervolgens redelijk vaststellen dat ze hun huis in brand hebben gestookt."

Verder gaan verzoekende partijen in op de aanval bij de supermarkt. Dienaangaande stellen zij:

"Verzoeker werd aangevallen bij een supermarkt in Khibulla door de familie voor het proces, in september 2018.

Toen was verzoeker vrijgelaten na zijn eerste aanhouding gedurende de nacht van het ongeval. De broer van verzoekster was niet te vinden en de familie van B. (...) uitte zijn kwaad op verzoeker.

Verzoekster kan geen gedetailleerde informatie meegeven daar ze afwezig was.

Verzoeker gaf genoeg informatie : hij sprak over de plaats van de aanval, de omstandigheden van de aanval, de gevolgen van de aanval.

Verwerende partij heeft eigenlijk ook erg weinig vragen gesteld omtrent het incident en kan vervolgens niet aan verzoeker verwijten niet genoeg informatie te hebben gegeven, verzoeker heeft aan de vragen geantwoord".

Met betrekking tot het aanvragen van een paspoort voor de kinderen, verklaren verzoekende partijen:

"Verzoekende partij begrijpt niet hoe verwerende partij een tegenstrijdigheid daarvan afleest : de paspoorten werden gevraagd om Georgië te verlaten en eerst naar Turkije te gaan.

Verzoeker vermeldde dat hij een paspoort had "om naar Turkije te gaan" :

(...)

Verzoekster preciseerde ook, spontaan, gedurende haar onderhoud, dat Meneer de medische behandeling van hun dochter in Turkije vergeten te vermelden was :

(...)".

Verder gaan verzoekende partijen in op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. Zij betogen:

"Verzoekende partij heeft eerst geprobeerd in Georgië hulp te krijgen.

Verzoekende partij betwist niet dat hij vrijgesproken werd, dat de politie na de brand snel ter plaatse is gekomen en dat ze één keer de familie B. (...) hebben gecalmeeerd.

Verzoekende partij stelt toch vast dat de bescherming van de politie telkens a posteriori voorkwam en dat er nooit preventieve maatregelen werden georganiseerd om de familie te beschermen, alhoewel de politie duidelijk op de hoogte was van de situatie.

Men kan niet van verzoekende partij verwachten dat ze, in zo'n inter-personalia conflict waar de dreiging constant is, afhangen van een bescherming die niet effectief is.

Dit werd ook duidelijk door verzoekers uitgelegd :

(...)".

Voorts wijzen verzoeker erop dat er andere aanvallen waren die de constante dreiging aantonen. Zij geven aan:

"Naast de aanval op het supermarkt en het verbanden van hun huis hebben verzoekers ook beledigingen moeten meemaken en hun dochter werd op school gepest door andere kinderen.

Indien voor verwerende partij deze gebeurtenissen niet volstaan om de drempel van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève te bereiken, blijft over dat de opeenstapeling van alle aanvallen en het aanhoudende klimaat van dreiging dat boven verzoekers hing, hen ertoe hebben aangezet het land te verlaten.

Verwerende partij moest hun situatie in het algemeen beoordelen en niet de evenementen apart beschouwen."

Verder vestigen verzoekende partijen de nadruk op de neergelegde documenten en stellen zij:

“Verzoekende partij heeft alles gedaan om haar relaas op een objectieve manier te staven en er moet rekening worden gehouden met het feit dat haar problemen in de privésfeer voorkwamen en dat er dus, in se, geen objectieve bewijs daarvan kunnen bestaan.”

Verzoekende partijen concluderen:

“3.1 Verzoekende partij moet als vluchteling erkend worden

Uit de verklaringen van verzoekende partij lijkt het dat verzoekende partij aan de voorwaarden om als vluchteling erkend te worden voldoet.

Ze vreest, als zij naar haar land van herkomst moet terugkeren mishandeld en/of gedood/achtervolgd te worden omwille van de familie B. (...) en de verantwoordelijkheid van verzoeksters broer in de dood van K.B. (...).

Deze vrees is gegrond aangezien verzoekers coherente verklaringen en de neergelegde documenten en die zijn wegens verzoekende partij behoren tot een bepaalde sociale groep (familie N.-A. (...)) en het bestaan van de vendetta).

De verzoekende partij vreest vervolgingen en kan de bescherming van de Georgische autoriteiten daarvoor niet krijgen.

Verzoekende partij heeft alles geprobeerd om documenten neer te leggen en haar relaas te ondersteunen.

Verzoekende partij werd al het slachtoffer van vervolgingen (bedreigingen, achtervolgingen, aanvallen en verwondingen).

De artikelen 48/6 en 48/7 zijn dus van toepassing.

Verzoekster moet als vluchteling erkend worden.

3.2 In ondergeschikte orde moet de subsidiaire bescherming haar toegekend worden

Verzoekende partij vreest de familie B. (...) haar zal vervolgen en doden zodat er ernstige en bewezen redenen bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij in de toekomst het risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling zonder adequate bescherming van de Georgische autoriteiten.

In dat opzicht moet verzoekende partij op zijn minst van de subsidiaire beschermingsstatus genieten.

3.3 In zeer ondergeschikte orde moet ten minste de bestreden beslissing vernietigd worden

Aangezien er geen zorgvuldige analyse van verzoeksters verklaringen werd gedaan moet ten minste de bestreden beslissing worden vernietigd, namelijk over de vendettas in Georgië waarvoor verwerende partij geen informatie heeft toegevoegd. Deze vaststelling moet ten minste aan de vernietiging van de bestreden beslissing leiden, zodat de zaak door het CGVS grondig geanalyseerd kan worden.”

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“Haar de hoedanigheid van vluchteling ter erkennen en haar het status van vluchteling toe te kennen ;

In ondergeschikte orde, haar de subsidiaire bescherming toe te kennen;

In zeer ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen”.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog informatie van het IRBC bij het verzoekschrift (bijlage 4).

2.4. Bij aanvullende nota van 2 november 2021 brengen verzoekende partijen een attest bij *“opgemaakt door de Burgemeester van de gemeente van Khobi (stuk 1 + vertaling)”* dat mede werd ondertekend door vijf bureaus van verzoekende partijen. In het attest wordt verwezen naar de officiële website van deze gemeente waarvan een print wordt toegevoegd als bijlage 2.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden op generlei wijze hoe artikel 48/9 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dat betrekking heeft op de aanbrenging, vaststelling en beoordeling van en tegemoetkoming aan de eventuele bijzondere procedurele noden in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming, *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze bepaling in deze niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. Verzoekende partijen halen in de uiteenzetting van hun middel verder weliswaar aan dat hun *“recht op een eerlijke administratieve procedure”* te dezen zou zijn geschonden, doch zij geven ook hieromtrent niet de minste verdere, concrete duiding, zodat ook deze schending niet op dienstige wijze wordt opgeworpen.

Verzoekende partijen brengen geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS afhankelijk, partijdig of bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Mede gelet op het voorgaande, dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partijen werden gerespecteerd en dat verzoekende partijen konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.5. Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen eveneens geheel ongemoeid waar, inzake de medische problemen van hun dochter, met recht als volgt gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de medische problemen van uw dochter (doc.7), u dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

Zowel wat betreft de medische problemen van de dochter van verzoekende partijen als wat betreft de door verzoekende partijen zelf aangevoerde fysieke en psychische klachten, zoals aangehaald in de bestreden beslissingen, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat deze problemen in hunner hoofde en/of in hoofde van hun dochter op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen verzoekende partijen middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

3.6. Verzoekende partijen betwisten de inhoud van de bestreden beslissingen verder niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.7. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de familie van K.B. Deze problemen en vrees zouden zijn voortgesproten uit het dodelijke ongeluk waarbij verzoeker betrokken was en dat door zijn broer werd veroorzaakt.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat het een eerste negatieve indicatie vormt voor de beweerdde nood aan internationale bescherming dat zij reeds eerder een verzoek om internationale bescherming afgewezen zagen in een lidstaat van de EU, met name Frankrijk. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen, en uit hun verklaringen blijkt eveneens (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, p.4), dat zij zich aldaar beriepen op dezelfde problemen en vrees en de Franse autoriteiten oordeelden blijkbaar dat deze geen aanleiding konden geven tot de toekenning van internationale bescherming. Dat verzoeker zich daarbij niet eens bleek te hebben geïnformeerd en kennelijk onwetend bleek omtrent de reden waarom hun verzoek om internationale bescherming in Frankrijk werd afgewezen, en dit ondanks dat verzoekster hiervan wel op de hoogte was en hiervoor zelfs een verklaring trachtte te bieden, getuigt daarenboven van een ernstig en verregaand gebrek aan interesse in hun voorgehouden problemen en situatie en doet manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun vermeende nood aan internationale bescherming (*ibid.*, p.4; administratief dossier, notities van verzoeksters persoonlijk onderhoud, p.4).

Waar verzoekende partijen voorhouden dat zij ten gevolge van het voormelde ongeluk slachtoffer zouden zijn van een vendetta, de aangevoerde feiten binnen deze vendetta trachten te kaderen en wijzen op en citeren uit de informatie bij het verzoekschrift, dient te worden vastgesteld dat zij zich bezondigen aan een wel erg selectieve lezing van deze informatie. Vooreerst blijkt uit het eigen citaat van verzoekende partijen dat de onderzoekster in kwestie, met name een zekere mevrouw Jalabadze, zich in haar artikel dat bovendien dateerde van 2012, niet toespitste op Svanetië (de regio van herkomst van verzoekende partijen), doch wel op de regio Kvemo Kartli. Daarbij geeft zij bovendien zelf aan dat vendetta's daar niet vaak voorkomen en dat het aantal vendetta's er gevoelig is afgenomen. Diezelfde onderzoekster nam blijkens de informatie van verzoekende partijen bovendien deel aan een studie in 2014 waarin de conclusie luidde dat er in de voormelde regio, Kvemo Kartli, geen enkel officieel geval bekend was van een vendetta, alsmede dat er ook onofficieel slechts uitzonderlijk sprake is van vendetta's. Daarbij werd tevens aangegeven dat ter bevestiging van deze praktijk geen enkel tastbaar bewijs werd gevonden. Daarenboven blijkt uit de informatie zoals bijgebracht door verzoekende partijen, dit specifiek omtrent Svanetië, de regio van herkomst van verzoekende partijen, dat de praktijk van vendetta's daar sedert 2004 nagenoeg verdwenen is. Volgens een advocaat van de ngo GDI, was er de laatste jaren voor mei 2015 geen enkel nieuw geval van vendetta gesignaleerd. Ook een professor van de afdeling rechten van de universiteit van Tbilisi bevestigde reeds in 2015 dat vendetta's in Georgië niet meer voorkomen en dat er geen enkel geval werd gesignaleerd in de periode van 2010 tot 2015. Een vertegenwoordiger van de ngo HRIDC gaf in mei 2015 eveneens aan dat deze ngo geen weet had van vendetta's in het huidige tijdperk. Tevens werd er geen informatie teruggevonden over specifieke incidenten die konden worden gelinkt aan vendetta's in Georgië in de periode van 2012 tot mei 2015. Uit een minder selectieve lezing van de door verzoekende partijen zelf aangereikte informatie blijkt aldus duidelijk dat hun verklaringen hoegenaamd niet met deze informatie kunnen worden gerijmd en dat, in het licht van deze informatie, hun bewering dat zij slachtoffer zouden zijn van een vendetta zelfs iedere geloofwaardigheid ontbeert.

De geloofwaardigheid van de beweerdde vendetta waarvan verzoekende partijen slachtoffer zouden zijn, wordt nog verder ondermijnd doordat zij ongeloofwaardige verklaringen aflegden omtrent de vermeende aanslag door de familie van K.B. op hun woning. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“De directe aanleiding voor uw vertrek uit Georgië was de brand die jullie huis verwoestte (p.10). U beweert dat de familie van K.B. (...) hiervoor verantwoordelijk was. U zou een fles benzine gevonden hebben. De avond voor de brand zag u de broer van B. (...) samen met anderen in de buurt van uw huis. U zag de mannen ook weer weggaan (p.9). Verder beschikt u niet over verdere elementen om aannemelijk te maken dat de familie B. (...) de brand gesticht heeft. U baseert zich louter op vermoedens. U beschikt niet over een rapport van de politie of brandweer over de oorzaak van de

brand. Gezien de autoriteiten een onderzoek gestart zouden hebben (p.10) kan er verwacht worden dat u het resultaat van dit onderzoek te weten probeert te komen. De foto's (doc.5) die u voorlegt dragen niet bij aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U brengt geen elementen aan die aantonen dat het huis op de foto het uwe is. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat uw huis opzettelijk in brand gestoken werd, noch dat de familie van de overledene hiervoor verantwoordelijk was."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg hun eerder afgelegde verklaringen te herhalen, doen zij namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Evenmin doen zij hieraan afbreuk waar zij boudweg en op ongefundeerde wijze aangeven dat zij geen andere documenten kunnen neerleggen. Zoals genoegzaam blijkt uit de voormelde verklaringen, zouden de autoriteiten een onderzoek zijn gestart naar de brand. Aldus kon weldegelijk worden verwacht dat verzoekende partijen de nodige pogingen zouden hebben ondernomen om hiervan bewijzen te verkrijgen en maken zij niet aannemelijk dat zij, zo hun verklaringen omtrent de aanslag op hun woning strookten met de werkelijkheid, ter staving hiervan geen documenten zouden kunnen bijbrengen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

"Uw verklaringen met betrekking tot de aanvaring die u had met de familie van de overledene bij de supermarkt zijn eerder vaag en weinig gedetailleerd. U noch uw vrouw slaagt er in duidelijk te maken wanneer deze aanval plaatsgevonden zou hebben, voor of na het vonnis van uw schoonbroer. U verklaart dat de familie het vonnis en onrechtvaardig vond en eiste dat u gearresteerd werd, waarna de familie u aanviel (N. (...), p.5) Ook uw vrouw verklaart eerst dat de familie agressief werd na het vonnis (A. (...), p.5), maar wanneer verduidelijking gevraagd werd zei ze niet te herinneren wanneer deze aanval plaatsvond. Uiteindelijk kwam uw vrouw via het medisch attest dat u voorlegt tot de conclusie dat u waarschijnlijk in september 2018 werd aangevallen (A. (...), p.7). Dit medisch attest (doc.6) vermeldt overigens enkel dat uzelf verklaarde in september 2018 aangevallen te zijn. Er kan niet uit worden afgeleid dat de medische vaststellingen in het attest beschreven het gevolg zijn van fysieke agressie."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zo verzoeker werd aangevallen voor het proces (en het vonnis) van de (schoon)broer van verzoekende partijen en in september 2018, kon redelijkerwijze worden verwacht dat zowel verzoeker als verzoeker zulks op eenduidige, consistente en coherente wijze zouden kunnen aangegeven. Dit geldt nog des te meer nu zulks zou moeten blijken uit het medische attest dat zij *nota bene* zelf neerlegden ter staving van hun verzoek en nu aangenomen kan worden dat zij, zo hun problemen en vrees waarachtig waren, de nodige interesse zouden hebben vertoond in en terdege op de hoogte zouden zijn van de inhoud van de documenten die zij in dit kader neerlegden. Zoals genoegzaam blijkt uit hun voormelde verklaringen, bleken verzoekende partijen hiertoe echter helemaal niet in staat. Dat zij een dermate cruciale gebeurtenis in hun relaas niet op een gedegen wijze bleken te kunnen situeren in de tijd en ten opzichte van het proces en het vonnis van hun (schoon)broer, laat niet toe aan dit relaas nog enig geloof te hechten.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven:

"Tevens moet opgemerkt worden dat u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen afleggen over de aanleiding voor jullie vertrek en de aanvraag van de paspoorten voor jullie kinderen. De paspoorten van jullie kinderen zijn uitgegeven in oktober 2018 (doc.1). U verklaart dat u de paspoorten voor uw kinderen aanvraagde omdat u besloten had Georgië te verlaten (N. (...), p.10). Uw vrouw daarentegen zegt dat de reden hiervoor een medische behandeling voor M. (...) in Turkije was (A. (...), p.8). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Zoals genoegzaam blijkt uit zowel hun voormelde als de in het verzoekschrift aangehaalde verklaringen, legden zij inconsistente en incoherente verklaringen af omtrent de voor hun kinderen aangevraagde paspoorten en de situering van deze aanvraag ten opzichte van hun asielmotieven. Vooreerst blijkt daarbij uit verzoekers verklaringen, zoals aangehaald in het verzoekschrift, dat verzoeker niet eens bij machte bleek om op een consistente en coherente wijze aan te geven of zij deze paspoorten al dan niet aanvraagden voor of na de aanslag op hun woning en dat hij zijn verklaringen daarbij eenvoudigweg aanpaste naargelang de vraagstelling. Daarenboven beweerde verzoeker dat zij de paspoorten van hun kinderen zouden hebben aangevraagd omwille van de beslissing om te vluchten naar aanleiding hun beweerde problemen en meer bepaald omdat hun verzoeningspogingen mislukten en omdat hen aangeraden werd de familie van K.B. te mijden, terwijl verzoekster beweerde dat zij deze paspoorten aanvraagden in de periode toen hun dochter ernstig ziek was en met het oogmerk op een behandeling in Turkije. Verzoekster voegde daarbij bovendien expliciet toe dat zij op dat moment nog niet hadden beslist om Georgië (definitief) te verlaten en gaf duidelijk aan dat de beslissing om Georgië definitief te verlaten slechts werd genomen na de aanslag op hun woning.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de vendetta waarvan verzoekende partijen beweren slachtoffer te zijn en dat evenmin ook maar enig geloof kan worden gehecht aan de problemen die zich in dit kader zouden hebben voorgedaan en ten gevolge van dewelke zij stellen een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Ingevolge het voorgaande, kan ook niet zonder meer geloof worden gehecht aan de beweerde pesterijen en scheldpartijen waarvan verzoekende partijen en hun dochter slachtoffer stellen te zijn geworden. Ook deze zouden immers kaderen binnen de vermeende vendetta. Hoe dan ook, wordt inzake deze laatste problemen in de bestreden beslissingen terecht aangegeven:

“Aangaande uw verklaring dat uw dochter werd gepest door andere kinderen op school (N. (...), p.5) en dat u werd uitgescholden voor moordenaar door de familie van het slachtoffer, dient opgemerkt te worden dat deze elementen niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging of ernstige schade te kunnen worden beschouwd. Bovendien hebt u zoals gezegd op de bescherming van de Georgische politie kunnen rekenen toen u thuis werd lastig gevallen.”

Verzoekende partijen laten deze motieven geheel onverlet. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

Zelfs indien aan de door verzoekende partijen aangevoerde vendetta, problemen en vrees enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen in het geheel niet aantonen dat zij in dit kader in hun land van herkomst verstoken zouden (dreigen te) blijven van de bescherming vanwege hun eigen, lokale en nationale autoriteiten. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Doorheen uw relaas blijkt dat de Georgische autoriteiten bescherming geboden hebben. Na het ongeval waarbij K.B. (...) overleed werd uw schoonbroer door de rechter veroordeeld tot zes jaar en zes maanden gevangenisstraf (p.5). Toen uw huis afbrandde kwam de politie snel ter plaatse (p.10). Wanneer de familie van de overledene u lastig viel, kalmeerde de politie hen en stuurde hen naar huis. Desondanks deed u de volgende keer dat de familie u lastig viel geen beroep op de politie. Na de vermeende aanval bij de supermarkt deed u geen beroep op de politie, u verklaarde dat het geen zin had om naar de politie te gaan, dat niemand u kon helpen (p.8). U maakt niet aannemelijk waarom u geen beroep deed op de bescherming van de Georgische politie, die u al eerder geholpen had.”

Verzoekende partijen slagen er in het geheel niet in om deze motieven te ontcrachten. Met hun loutere herhaling en bevestiging van hun eerder afgelegde verklaringen, doen zij aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen immers hoegenaamd geen afbreuk. Op basis van zowel de verklaringen van verzoekende partijen omtrent het optreden door de autoriteiten als de door verweerder gehanteerde landeninformatie, dient te worden aangenomen dat verzoekende partijen, zo zij hiertoe de nodige stappen zouden zetten, in hun land van herkomst de nodige bescherming kunnen verkrijgen vanwege de aldaar aanwezige autoriteiten. Uit de door verzoekende partijen aangehaalde informatie kan het tegendeel daarenboven in het geheel niet worden afgeleid. Nog daargelaten dat deze informatie reeds dateert uit 2015, blijkt hieruit immers dat, hoewel de autoriteiten geen specifieke (wettelijke) bescherming voorzien inzake vendetta's, de autoriteiten dergelijke bescherming wel bieden doordat zij vendetta's zien als gemeenrechtelijk misdrijf en de in het kader van zulke vendetta's gepleegde misdrijven kwalificeren en bestraffen bijvoorbeeld onder de noemer van moord of slagen en verwondingen.

Het voorgaande vindt overigens eveneens bevestiging in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande evenmin aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van hun asielmotieven en het gegeven dat zij hoe dan ook niet aantonen dat zij in dit kader geen bescherming kunnen genieten van hun eigen autoriteiten, beroepen verzoekende partijen zich te dezen evenmin op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Aangaande de bij aanvullende nota bijgebrachte documenten merkt de Raad vooreerst op dat het attest van de burgemeester van Khobi een kopie betreft en dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Verder wordt aan het bestaan van een officiële website van het dorp Khobi niet getwijfeld en kan door de Raad niet worden ingezien en wordt dit door verzoekende partijen evenmin geduid in welke mate het aantonen van het bestaan van deze site enige afbreuk doet aan voormelde motieven.

3.12. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.13. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen met recht geconcludeerd:

"Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

3.14. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT